

Blažeka, Đuro–Blažeka, Mihaela

VULGARIZMI I VULGARNOSTI U GOVORU PRELOGA

1. Uvod

Psovka je u nekim kulturama odnosno nekim jezičnim zajednicama izuzetno frekventan jezični ostvaraj, dok u drugima, istina, postoji, ali se, općenito uzevši, rjede koristi. Jednako se tako možemo složiti s tvrdnjom da se obično slabije razvijenim zajednicama pripisuje češća uporaba vulgarizama i psovačkih izraza. Kajkavski seoski mjesni govori, posebice do kraja prošlog stoljeća, izrazito su bogati tim jezičnim slojem.¹ Korpus na kojem se temelji ovaj rad grada je za *Rječnik preloške skupine međimurskog dijalekta*.^{2,3} Autor je od samog početka prikupljanja leksika imao dvojbe oko toga treba li stavljati natuknice koje su vulgarizmi i rečenične potvrde s vulgarizmima, posebice zato jer je često bila riječ o vrlo osjetljivim sadržajima s kontekstima iz stvarnog života ispitanika. Većina tih rečeničnih potvrda skupljena je u originalnim dijaloskim situacijama, a to se najbolje vidi iz toga što u rječniku ima velik broj rečeničnih potvrda koje završavaju na uskličnik ili upitnik. To je jedini način da se skupi veća količina građe o kojoj se govorи u ovom radu.

2. Prijedlog terminologije

U ovom predlažemo terminologiju u kojoj bi **vulgarnost** bila temeljni termin. Vulgarnosti bi bile rečenice ili sintagme s opsćenim sadržajem, najčešće s jednim ili više vulgarizama, ali ne nužno – vulgarizma i ne treba biti. „Gledamo li cjelokupnost leksika određenoga jezika, bilo koja riječ može imati funkciju psovke. Česta je upotreba sinonima ili pak ekvivalenta nepristojnih riječi kojima se označava naziv ženskoga spolnoga organa, npr. ona, rupa umjesto pizda, pička. Isto vrijedi i za naziv muškoga spolnoga organa, kada se mogu upotrijebiti riječi, poput: on, banana, zmija umjesto kurac. Upotreba ekvivalenta nepristojnih i vulgarnih riječi ogleda se i u imenovanju spolnoga čina. Naime, umjesto vulgarnoga naziva jebati, učestalo je korištenje riječi, kao što su: povaliti, napumpati, probušiti, nasaditi.“⁴ Vulgarnosti služe ispunjavanju različitih

¹ Krajem 19. stoljeća zabilježena je sve češća upotreba psovki, stoga Gavran navodi četiri veće hrvatske regije te daje primjere najviše korištenih psovki. Prva od istaknutih regija jest Prigorje – područje u kojemu imaju pravo psovati isključivo oženjeni muškarci. Također, važno je napomenuti kako su jasno određene riječi koje se mogu spominjati u psovskama: majka/mater, otac, Bog, Marija, Krist, pop, nebo, angel, svetac. Sljedeće je Međimurje, regija u kojoj najviše psuju žene, a glavni su im povod svade zbog raspada tadašnjih zadruga i imovina. U takvim svadama žene koriste različite i teške psovke, a nerijetko završavaju i fizičkim obračunanjem. Učestale psovke koje su žene tada upućivale jedna drugoj glase: *Kobilo!, Flundro!, Kurvo!, Ne dal ti Bog zdravlja ni sreće“, Da Bog da nikad raja ne vidila!* i slično. (GAVRAN 1962)

² BLAŽEKA 2018.

³ Akademik Wiesław Boryś bio je recenzent i redaktor tog rječnika.

⁴ UŽAREVIĆ 1990, 190.

pragmatičkih funkcija⁵ od kojih je psovka samo jedna od njih. Klasifikaciju pragmatičkih funkcija vulgarnosti pokušat ćemo razraditi u ovom radu.

2.1. Vulgarizmi⁶

Vulgarizmi bi u našoj terminologiji bili leksemi kojim se izražavaju, po općem poimanju, realije koje potпадaju pod neku vrstu tabua.⁷

Badurina i Pranjković smatraju da su vulgarizmi u pravilu zamjenjivi „pristojnom“ (standardnojezičnom) riječju (npr. *kurac* > *penis*, *spolovilo*, *udo*, *nježnik*; *pička* / *pizda* > *vagina*, *rodnica*, *jebati se* > *spolno općiti*) (Badurina i Pranjković 2015: 231) pa ćemo se mi u daljnjoj analizi osvrtati i na takve zamjene, iako one u govoru Preloga, ako postoje, nisu potpuno neutralne ili su tek nešto manje vulgarne, a što ovisi o kontekstu.

U podjeli vulgarizama koju donosimo pod temeljnim odrednicama na što se odnose podrazumijevamo i one lekseme koji imaju i detabuizirana značenja u odnosu na ono temeljno i tvorenice koje imaju detabuizirano značenje u odnosu na leksem od kojeg su tvorene (npr. *p'ickeš* < *p'icka*, *zajeb'qvati* < *jeb'ati*).⁸

2.1.1. *Vulgarizmi koji se odnose na spolnost*

2.1.1.1. Za muški spolni organ uz imenicu *k'urac* koja se najčešće koristi i koja je uvijek izraziti vulgarizam⁹ postoji i blaži izraz *p'impek*. Imenica *p'impek* vrlo je specifična jer zbog svojeg implicitnog deminutivnog oblika realije za koju nije poželjno da bude tako imenovana (ili da takva bude u stvarnosti) gotovo da i nije vulgarizam, što se vidi u kontekstima u kojima je potvrđena.

⁵ »Donekle je iznenađujuća sama pomisao na to da se psovka ne mora nužno smatrati znakom nedostatka kulture i civiliziranosti, već, upravo suprotno, može ukazivati na njih. Ako je vjerovati Freudu (2010: 296), čovjek se počeo civilizirati u onome trenu kada je odlučio ne pogoditi sugovornika kamenom u znak neslaganja, već je oduška svojoj ljutnji dao verbalnim izričajem. Posve je jasno da taj verbalni izričaj nipošto nije mogao biti blaga i ljubazna riječ ako mu je funkcija bila zamjeniti kamen.» (BADURINA 2020: 99)

⁶ »Termin „vulgarizam“ je Bogoslav Šulek koristio i za mnoge lekseme za koje je smatrao da postoji primjerenija hrvatska zamjena, npr. *boja* (predlaže *mast*), *sat* (predlaže *dobnjak*), *šećer* (predlaže *slador*), *bunar* (predlaže *zdenac*), *kazalište*, *pozorište* (predlaže *glumište*).« (GOSTI 1996: 48)

⁷ »Najkraće rečeno, vulgarizmom ćemo smatrati „nepristojnu“ / prostačku riječ, odnosno onu kojom se označuje u prvoj redu kakav predmet ili proces iz sfere društvenih tabua (obično su to pojmovi vezani uz čovjekovu spolnost), odnosno kojom govornik iskazuje vulgaran odnos spram određenih elemenata izvanjezične stvarnosti.« (BADURINA i PRANJKOVIĆ 2015: 231).

⁸ »Vulgaran se jezik stoga (te psovka kao njegova komunikacijska realizacija) nužno mora sagledati iz perspektive ljudskih emocija, pri čemu se trebamo zapitati koji to točno aspekt pojedinih riječi odnosno izraza služi kao okidač određenih emocija. Kada je o psovci, odnosno vulgarnome jeziku općenito riječ, emocije koje obično vezujemo uz njih negativno su obilježene – radi se o ljutnji, strahu, gadjenju i sl. Dakako, postoe i oblici eufemističke uporabe psovke, primjerice kao označke raznježenosti i suošćenja (*Jebemu miš maloga!*), ili pak uporabe psovke kao iskaza ugodna iznenađenja (usp. LUČIĆ 2014: 5), naglašavanja nekoga svojstva (Bilo je jebeno dobro) ili pak negiranja (*Kurac će doći!* u značenju ‘Neće doći!‘), no u ovome radu takva nam uporaba psovke nije u fokusu razmatranja.«

⁹ Ta je imenica kod starijih ispitanika potvrđena i s nepostojanim *e* (*k'urec*) i zanimljivo je da se upotrebljava u nešto manje vulgarnim kontekstima. Očito je da se arhaičniji oblici doživljavaju manje prikladnima za izražavanje vulgarnosti.

K'qožicu na p'impekų si je n'č m'ogel p'uvl'ęči pak je m'oral na ęper'aciju. Ž'idęv i m'usłim'anı n'čmaju s t'čm pr'ybl'ęma.

Dýk je N.N. d'ošel pr'ositi X.X.-a ka m' d'q č'er, X.X. m' je r'ękel ka se pred s'ema sl'čče ka pük'qže 'alı 'ima p'impeka. N.N. je b'il t'ak p'ust'ęni d'ęčku i p'yb'ožen ka s'ı v s'ęli zm'islılı ka n'čma n'ikaj sp'ot. (istinit događaj zabilježen 50-tih godina prošlog stoljeća u Donjem Vidovcu i koji je ušao u predaju) Na p'impekų je d'obıl r'aka.

2.1.1.2. Za ženski spolni organ se uz vulgarizme *pizda* i *pička* najčešće upotrebljava imenica *cuka*¹⁰ koja se za razliku od *p'impeka* (eufemizma za muški spolni organ) upotrebljava i u izrazito vulgarnim kontekstima i samo je nešto blaži vulgarizam u odnosu na *p'izdu* i *p'ičku*.

T'q c'uca je p'ym'alı p'očela k'usmat'ęti.

V'idla juj se c'uca, t'ak je m'čla kr'otku k'iklu.

N'oj je c'uca v'ęč zg'ubila dl'ake k'ujku je b'ila v 'upotrebi.

Zanimljivo je da su *p'ička* i tvorenice od nje dosta grublji vulgarizam u odnosu na *p'izdu* i njezina upotreba uvijek je znak izrazito grube verbalne agresije.

P'ička t'ı mat'ęrińa! puno je grublje od *P'izda t'ı m'aterińa*.

S'ema ju p'ičku d'ola i z'otu je 'uspela.

'on je p'ička yd čuv'ęka! *Zat'ocji bi ga tr'ebalı!*

Pr'üp'ičkal je s'ę p'eneze k'aj je šp'orral c'čluغا živ'ota!

U izrazima s manjom verbalnom agresijom, češća je imenica *p'izda* ili tvorenice od nje:

D'enes p'uce n'osiju t'ak t'čenke hl'acę ka jm se p'izda p'ozna.

N'ej p'izdiń!

Tu je 'ispal je p'izda, a n'čje 'inače l'oś č'ovek.

J'ę te sp'izdiła p'unica!

P'izdek j'aden, d'ęj se sm'irı. Taj izraz može biti upućen i djetetu.

S'ame pizd'arije d'člaš. D'ęj se sm'irı!

P'up'izdıl sam dýk sam t'q č'ul.

N'ęgda se r'adju v'ęč p'usı/ušal. *P'ı c'čle dn'eve smu č'akalı ka bu d'ošla p'ęsma*
št'eru smu št'elı č'utı i n'čsmu se je n'igd'or zas'itlı. D'enes si ju st'ę p'ot za
r'edym p'ust'is na J'utj'ubu i fl'ętnu t'ı d'yp'izdıl.

Št'ę te resp'izdıl¹¹ ka sj t'ak s'rđit?

Od pokazne zamjenice *v'enę* ‘ono’ (arhaičniji sinonim u odnosu na ‘onu’ koji se danas više upotrebljava) tvorena je neutralna imenica za ženski spolni organ: *ven'ę*. Zanimljivo je prenošenje naglaska na posljednji slog kao tvorbeni postupak. Potvrđena je kod starijih ispitanika, no konteksti rečeničnih potvrda po naravi stvari su podosta vulgarne naravi.

¹⁰ Zanimljivo je da je u govoru Podturna zabilježena „mocijska tvorba“ od imenice *c'uca* – muški spolni organ zove se *c'ucek*. *C'ucek* je inače u većini međimurskog dijalekta ‘pas’.

¹¹ Zanimljivo je da taj glagol ima i iterativ: *resp'ič'uvati* (se) / *resp'ič'd'ovati* (se).

*Pr'ijal jü je za ven' o. T'ak je kr'ičala!
V'ęč 'imaju t'akve k'upače g'ače ka jm se ven' o v'idj. Z'otu se podbr'ivleju sp'ot.*

2.1.1.3. *Glagol jeb'atj (se)*, izraziti i najčešće korišten vulgarizam, upotrijebljen s naglaskom na prvom slogu, a još ako se k tome upotrijebi srednje *e*, umjesto otvorenog *ę*, ima znatno veći stupanj vulgarnosti i agresije: *M'oreš se j'ebati z t'ięm!* mnogo je grublje nego *M'oreš se jeb'atj z t'ięm!* Taj glagol ima 2 sinonima: nešto blaži vulgarizam *fukati (se)* i izraziti eufemizam *ven'odjati (se)*.

Glagol *fukati (se)* i tvorenice od njega upotrebljava se najčešće onda kad kod govornika ne postoji izrazita verbalna ili seksualna agresija:

„K'aj pak je t'o kvr'ogu p'artner?“ - p'ital je N.N. „P'artneri su ti oni št'eri se f'ukaju, a n'ięsu už'ęjeni. “ - už'asn'il mu je X.X.

*N'egda su se pr'ęk l'eta v sl'amj f'ukali. N'ięsu m'elj d'e dr'ugdi.
D'enes v'ęč p'unu ml'ędenki n'ięmaju b'ięlu venč'anicu. Ięn'ak se s'ę f'ukaju
pr'ędi br'aka.*

Tvorbeno nije plodan: zabilježene su samo imenice *f'uk'ęć* ‘muška osoba u spolnom odnosu’ (*Ima p'ędeset l'ęt, alj se išče f'uk'ęć m'otaju kuli n'e.*) i *fuk* ‘spolni odnos (višekratni)’ (*St'orj d'ęcki i'deju na Maž'arsku na fuk.*)

Tvorenice od glagola *j'ebati (se)* i *fukati (se)*, ako se ne upotrebljavaju u detabuiziranom značenju, zadržavaju isti intenzitet vulgarnosti kao i temeljni glagoli:

pujeb'atj. M'om jü je puj'ębel p'rvj d'ięn.

pujeb'atj se. J'ampuł su se pujeb'ali i m'om je ust'ola v dr'ugem st'önü.

*najeb'atj se: D'uk se už'ęniju, p'rve m'ęsece se naj'ębeju, a 'unda jm je v'ęč n'ię
zan'ięm'ivu.*

prejeb'atj. N.N. je prej'ębel s'ę kynub'aricu v d'önüem kr'oju.

jeb'ęvatj. Jeb'ęvje r'adnjece na p'oslu.

jeb'ęvatj se: Ml'ędi se d'enes v'ęč r'anu p'očneju jeb'ęvatj.

puf'ukati. Pufukal je je na sl'ami.

puf'ukati se. Na brz'inu su se pufukali d'uk su ust'alj s'omj.

Glagol *ven'odjati (se)* i tvorenice od njega tvoreni su od pokazne zamjenice *v'enu*, kao i eufemizam za ženski spolni organ.

Ven'odjati se zn'odu, a d'ęlatj n'ię znaju.

'on ti je ven'odjal s'ę kynub'arice v s'ęli.

J'ampuł se se püven'odjalj d'uk su b'ilj pij'anj pak se d'ęte napr'ajlu.

Glagol (*s*)*preven'odjati* znači ‘ispipati – u spolnom smislu’: *S'o jü je
spreven'odjal pü c'ęckjma i sp'ot g'ęć d'uk su se k'opali.*

Taj glagol i izvedenice od njega imaju i niz drugih značenja koje nisu vezane uz spolnost.

ven'odjati

‘nešto raditi, ali ne ozbiljno’: *C'ięli d'ięn n'iękaj ven'odja pü dv'örü, a n'ikaj ne
napr'ovj.*

‘smetati koga’: *N’ej me ven ’odjati. ’Očem m’alų m’ira.*
‘ljutiti koga’: *Ven ’odjaju ga nū p’oslu pak z’otu d’ojde t’ak s’rdjt d’imų.*
‘meškoljiti se’: *K’aj se t’ulku ven ’odjaš? Buš s’o puſteſ’inu d’olj zr’ival.*
‘uznemiriti koga’: *T’ak me zven ’odjal ka si c’čli d’čen n’emrem m’esta n’qjtj.*
‘udven ’odjati
‘razmrsiti što’: *udven ’odjaj t’o vr’ečicu, ali ka n’as st’rgal.*

(s)preven ’odjati
‘sve redom pretražiti pipanjem’: *Preven ’odjala sam s’ę sp’ot p’osteļum, ali sam n’čen n’asla p’eneza.*
‘nešto površno napraviti’: *S’am smu m’alų preven ’odjaliz z’emle. N’česmu gleb’okų k’opali.*
Sl’abu si zr’ibal k’uhňu. S’am si m’alų spreven ’odjal. B’oje t’o napr’avi.

Imenice koje označuju spolni čin su sljedeće: *jeb’ac̄a, jeb’ac̄ina, j’ebańe, jeb’ovańe, fukańe i fuk.* Razlika između *jeb’ac̄e* i *jeb’ac̄ine* je to što se *jeb’ac̄a* odnosi isključivo na spolni čin (*T’ek dyk se үž’enju, jeb’ac̄a je py c’čle dn’eve, a p’osle n’emreju j’an dr’uguga v’ideti.*) dok se *jeb’ac̄ina* (*S’am m’islı na jeb’ac̄inu, a na šk’olu n’ikaj.*) može odnositi i na maltretiranje opéenito (*V’elku jeb’ac̄inu ’imam na p’oslu. J’ebe me s’akj št’erj st’igne.*). *Fukańe i fuk* odnose se isključivo na spolni čin.

Zanimljivo je da vulgarizama i vulgarnosti vezanih uz homoseksualnost gotovo da nema. U značenju ‘homoseksualac’ ispitanici upotrebljavaju imenicu *buzur’ant*, ali bez ikakvih vulgarnih konteksta i eksplikacija¹² Imeniku *p’eder* upotrebljavaju samo mlađi ispitanici.

Za mušku osobu s izrazitim ženskim obilježjima postoji naziv *p’yluv’ičar*, a ta imenica se upotrebljava i za osobu muškog spola kojoj se nije spustio jedan testis. Za žensku osobu s izrazitim muškim obilježjima upotrebljavaju se imenice *p’yluv’ičarka* ili *m’šk’ac̄a*.

2.1.1.4. Umjesto *kurkožica* ‘prezervativ’ u novije se vrijeme upotrebljava blaži izraz *g’umića*, ali pod utjecajem suvremenog žargona mladih (*S’am bed’okj si nam ’čejeju k’urck ožice. T’o je k’o da bi j’el finu hr’onu z n’ajlunskum vr’ečicu.*)

To je i zanimljiv primjer pseudoanalogonimije između govora Preloga i hrvatskog standardnog jezika – jedan sudionik razgovora koji nije kajkavac mislio je da je subjektu rečenice *K’urck ožica mu je p’očila pak je d’čte napr’aj.* puknuo prepucij.

2.1.1.5. Vulgarizam *d’rkatj* ‘masturbirati’ i izvedenice uz temeljno vulgarno značenje imaju i druga:

¹² Zanimljivo je da u srpskom jeziku za homoseksualce kao žargonizmi postoje razlikovni termini *tobdžija* i *furundžija*. Primarno značenje imenice *furundžija* je ‘pekar’, a nastala je prema turcizmu *fırın* ‘vrsta peći u koju se kruh gurao i vadio posebnom lopatom’.

nad'rkatı ‘naljutiti koga ili podbosti protiv koga’: *J'ęsę te nad'rkalı na n'ęga; V'ęć je d'ośel v'ęs nad'rkanı pak je n'ię ć'udę ka smę se püsv'adılı;*
zdrk'ovatı se ‘osiono se prema nekom ponašati’: *M'om ć'ęm te v'idel se p'očel zdrk'ovatı na t'ębe.*

Zanimljivi su homonimni parovi s glagolom *d'rkatı* ‘trčati’ i njegovim izvedenicama. Kod mlađih govornika koji više ne prepoznaju značenje starijeg homonima, u njihovoј svijesti su jednim dijelom i to vulgarizmi.

d'rkatı ‘trčati’: *C'ęli d'ęn d'rka pü dv'ory.*

püd'rkatı ‘provesti vrijeme u trčanju’: *K'ońa püst'im ka m'alę püd'rka pü v'unı. N'ęmre b'itı s'am z'aprtı.*

zdrk'ovatı se ‘rastrčavati se’: *ć'ęm su d'ęca d'ośla, m'om su se p'očela*

zdrk'ovatı.

nad'rkatı se ‘natrčati se’: *C'ęli d'ęn su se d'ost nad'rkalı v'unı.*

2.1.1.5. U značenju ‘dobivati spolni nagon – o ženama’ upotrebljava se glagol *g'onıtı se* koji je izraziti vulgarizam. *ć'erı su my se fl'ętnę p'ocele g'onıtı, a 'on jm je n'ię n'ikaj br'önüł.* Taj glagol i njegovi kompoziti mogu značiti i spolnu aktivnost kad se negativno govori o njoj u kontekstu ženskog promiskuitetnog ponašanja: *Dük je stıd'ęrala v Z'ögrebı, se c'ęli vr'ęme g'onıla; Dük je b'ila ml'öda, se nag'onıla. V'ę se sm'ırıla; N'ękaj se t'e pev'aćice preg'onıju z režis'erı.* U tom značenju su njegovi kompoziti *nag'onıtı se* i *preg'onıtı se*.

U značenju ‘dobivati spolni nagon – o muškarcima’ / ‘dobiti spolni nagon – o muškarcima’ upotrebljavaju se glagoli *r'ęjcatı se / nar'ęjcatı se*: *Š'ęst m'ęsecı su sk'up i v'ęc se ne r'ęjca na nj'ę; B'il je na pl'ažı pak se nar'ęjcal k'ujku je m'ački b'ilu t'am v b'adekıma.*

U značenju ‘dobiti erekciju’ / ‘dobivati erekciju’ upotrebljavaju se glagoli *nad'ičı se / nadıg'ovatı se*: *Ć'ęm ju v'idi, m'om my se nad'igne; St'orı je i v'ęč my se sig'urnu n'eče nadıg'ovatı, ali ak my d'obrı püp'ušı, n'ękak my 'ide.* Zanimljivo je da se glagoli *püd'ignutı se* i *zd'ignutı se* nikada ne upotrebljavaju u kontekstu seksualnosti pa glagoli *nad'ičı se / nadıg'ovatı se* služe kao još jedan primjer posebne tvorbe za vulgarni leksik.

2.1.1.7. Za promiskuitetu žensku osobu najčešći je vulgarizam *k'urva*, no postoje i drugi izrazi koji su nešto manje vulgarni, a imaju i ponešto drugačije značenjske nijanse u odnosu na glavni vulgarizam. Naime, *k'urva* uključuje i značenje ‘prostitutka’ dok ostali izrazi (*fl'undra, fl'indra, f'uksa* i *lefk'ęčka*) upućuju isključivo na promiskuitet zbog uživanja u spolnim odnosima. Atribut koji se pridaje tim ženskim osobama je da su *jebežl'ive* (*T'e št'ere 'idejı k m'ešı su t'ęk jebežl'ive. Pr'avıjı se sv'ete ka nar'ęjcaju m'uške.*). Taj se pridjev ne upotrebljava za muške osobe.

U jednom nadimku došlo je do prijelaza *v > k* zbog umanjenja vulgarnosti: *K'urka M'ara.*

Za muške osobe sklone promiskuitetu najčešće se upotrebljava se vulgarizam *kurv'iš* (*I kurv'išuf s'in je kurv'iš; Kurv'iš nav 'čk už'čni pušt'čenū ž'ensku.*). *Jeb'č* može značiti vrlo potentnu mušku osobu, ali i također iskusnog, preprednenog čovjeka (*L'efkü je b'itj gl'aven pyl'itčar v sv'ojem m'čestij kr'čju. N'čk d'ideju v Z'čogrep. T'am su pr'čvi jeb'či i pyl'čdu te v j'anju z'alugaju.*)

Glagoli koji se odnose na promiskuitetno ponašanje i muškaraca i žena tvore se od imenice *k'urva* i njihova tvorba kako je plodna:

k'urvatj se

‘mijenjati seksualne partnere; biti neumjeren u sklapanju intimnih veza’:

D'čes se ml'čdij k'urvaju v'čč v 'osnčvnj šk'čli.

‘baviti se prostituticom ili pomoći spolnih odnosa doći do koristi’: *P'unu īh se na p'oslj ze š'čfima k'urva pak t'ak napred'ujeju; Pyl hüt'eljma se k'urvala, a v'č se drž'i k'aj je t'čje jer 'ima n'ekve p'čeneze.*

2.1.1.8. Ne postoji imenica u značenju ‘javna kuća’. Imenica *kurvvar'aj* znači ‘učestalo činjenje bludnih radnji’ i ‘nemoralno postupanje općenito’: ‘on s'akj s'čb'otu 'ide v kurvar'aj; T'č pyl'itčka t'čje s'čj'an kurvar'aj.

2.1.1.9. Vulgarizmi koji se odnose na spolnost i spolne organe izrazito su plodni u tvorbi riječi i često, iako detabuizirani u odnosu na izvorno značenje, zadržavaju veliku dozu vulgarnosti, npr.

p'čkeš ‘osoba slabog karaktera’: *V t'oga p'čkeša n'čmreš m'četj pylver'eňa.*

pjčk'črīti ‘neozbiljno raditi’: ‘on pjčk'črī na p'oslj m'čestu ka bi k'aj 'ozbiljnu d'čelal.

sp'ččkatj ‘uludo potrošiti’: ‘on sp'ččka s'čo p'čenziju za p'čor dn'i, a fam'ilija je gl'čdna

‘nekoga jako verbalno uvrijediti’

Sp'ččkal ga je pred s'čema

‘odbaciti koga’

Dyč me tr'čbal, sam my d'čober b'il, a v'č me sp'ččkal da my v'čč ne tr'čbam.

spjčk'črīti ‘nekoga jako verbalno uvrijediti’: *Spjčk'črīl ga je ka su my s'čoze 'išle.*

p'čzdīti ‘gubiti živce, nervirati se’: *Ne m'čraš m'čom p'čzdītj. S'č bū v r'čdu.*

sp'čzdīti ‘nekoga jako razljutiti’: *Št'čo te t'čo t'ak sp'čzdīl?*

resp'čzdīti ‘naljutiti koga’: *K'aj me resp'čzdīl! Sk'črūm sam ga tr'česnūl.*

resp'čzdīti se

‘jako se naljutiti’

Resp'čzdīl se dyč je v'čdel k'akve my je s'in 'ocene d'čn'esel.

‘dobiti hrabrost ili odlučnost za što’

Dyč n'aši gub'čdū, t'čk se 'unda resp'čzdīju i rast'uriju pr'čtčvnikā.¹³

yp'čzdīti ‘jako nekoga udariti’ *T'ak me d'čogu zajeb'čval k'aj sam ga na kr'čju m'čral yp'čzdītj.*

¹³ Komentar o hrvatskoj nogometnoj reprezentaciji na svjetskom prvenstvu u Rusiji koja je gotovo sve odlučujuće utakmice preokrenula u svoju korist.

c'ucatj ‘lagano ispijati sisanjem iz boce’: *Prest'anj c'ucatj! N'agnj si i p'i k'ak č'ovek!*

zac'ucatj ‘uludo potrošiti’: *S'ę p'eneze je zac'ucal k'aj je h'erbal.*

k'určitj se ‘praviti se važan’: *N'ekaj se k'urči, a c'člu fam'ilju si je razj'ebal zbug t'e k'urve.*

dük'určitj ‘dodijati; smučiti se; dosaditi’: *Dük'určilu mi je v'ec p'usl/ušati ga.*

zaj'ebatj / zajeb'atj

‘nasamariti koga ili dovesti u nepovoljan položaj’: *J'anput me zaj'ebal. Dr'ugj p'ot v'ec n'a!*

zaj'ebatj se / zajeb'atj se

‘dovesti se u nepovoljan položaj’: *Zaj'ebal se ka je z'el kred'itj vu fr'ankjma.*

zajeb'ovatj

‘zadirkivati koga’: *Zajeb'ovalj su ga ka se n'čž'enjl pak se h'itjl p'ud c'uk.*

‘maltretirati’: *Pr'eveč me zajeb'ovlej na p'oslu. D'ol b'um 'otkaza.*

zajeb'ovatj se

‘šaliti se s kime; neozbiljno postupati s kim’: *T'i se t'q z m'enjum zajeb'ovleš ilj stv'arnu t'ak m'isljš?*

‘mučiti se s nekim poslom’: *Zajeb'ovjem se z t'om k'osnjum, a za dv'q dn'i je k'o da da sam n'č n'ikaj n'č k'osjl.*

‘neozbiljno tretirati koga ili što’: *T'i si zajeb'ovleš z tl'akjum, a m'oreš b'itj m'rtef na m'estj.*

zaj'ebanj

‘koji je teške prirode kao osoba’: *Zaj'ebanj je 'on č'ovek. N'išči se n'čmre z n'im.*

‘koji nije jednostavan’: *Zaj'ebanj t'je t'q p'osel. N'ej se t'i z t'čm b'avitj.*

zajeb'ancija

‘zadirkivanje, i to okrutnije’: *Ze srm'okjum t'iraju zajeb'anciju, a i 'onj m'oreju na t'q p'astj.*

‘lagan posao’: *N'čmuj t'je fakult'et zajeb'ancija. Bez prubl'ema s'ę p'ul'qže.*

‘neozbiljno obavljanje posla’: *T'q je n'č zajeb'ancija. Ak n'ekaj sfułate, m'ore b'itj i m'rtvih.*

sj'ebatj (se) ‘upropastiti koga (sebe)’: *Sj'ebalj su ga na p'oslu; Sj'ebal se z t'čm k'aj je g'uv'oril yk'olj.*

p'udj'ebatj 1. ‘nahuškati na koga’: *N'čšči ga je p'udj'ebal na n'as. 2. ‘nasamariti koga’. P'udj'ebalj su ga na p'oslu.*

naj'ebatj ‘nastradati’: *B'ode 'on v'ec naj'ebal ka kr'ode!*

j'ębeš ‘metež; struka; gungula’: *V'elkj tị je t'q j'ębeš z t'ema 'izbegličamj. Pak 'onj 'imajų v'ęč pen'es nek m'i! V'idjš k'akve m'obitele 'imajų!*

k'urvińskij ‘nepošten’: Pyl'itika sụ tị k'urvińskij p'osli.

2.1.1.10. Za testise se u izrazima gdje se ne aludira na muškost i seksualnost uglavnom upotrebljava imenica *j'ojca* (*j'ojce* za pojedinačni testis): *'Ima s'amų j'anu j'ojce; □ Za j'ojca sụ ga zgr'abilj.* Zanimljivo je da se u značenju ‘proizvod peradi, nekih vrsta ptica i životinja koji služi za ljudsku prehranu’ upotrebljava imenica *j'ejce*.

U izrazima gdje se aludira na muškost i seksualnost upotrebljava se imenica *m'oda* koja ima nizak stupanj vulgarnosti (*S'qdec n'čma m'oda!* – čest uzvik na nogometnim utakmicama; *Tr'eba m'oda m'etj za t'q;* *'Ona nj'čmų kur'istj s'amų za t'q ka spr'oznij m'oda, a m'islj da je b'q 'oženjl.*)

2.1.1.11. U značenju ‘sperma’ upotrebljava se hungarizam *g'ec*, ali samo u kontekstu oplodnje životinja, a u kontekstu ljudi ne. Zabilježena je samo elipsa u vulgarnosti: *K'ak ji se ne g'adj pug 'otati!*

2.1.2. *Vulgarizmi koji se odnose na obavljanje probavnih funkcija i organa vezanih za njih*

Lekseme koji se odnose na obavljanje probavnih funkcija i organa vezanih za njih, a upotrebljavaju se u stilski neobilježenoj upotrebi ispitanici ne osjećaju kao vulgarizme.

Vulgarnost glagola za obavljanje probavnih funkcija znatno se pojačava prefiksima *-u i -z (ze-)*.

Ako se prefiks *z-* (*ze-*) doda na već prefigirane glagole s korijenima glagola za fiziološke potrebe, vulgarnost je izrazito izražena, npr. *p'osrati (se) – sp'osrati (se)*.

Ako je riječ o glagolima s prenesenim značenjima, uvjek je riječ o vulgarnostima. Ta se vulgarnost pojačava upotrebom prefiksa u tvorbi riječi.

U komunikaciji s djecom upotrebljavaju se glagoli *k'akatj* i *p'išatj*. Za fiziološke potrebe vezane uz veliku nuždu još se koriste eufemizmi *napr'ajtj* i *nam'etatj se*:

*N'ěšće nam se nam'etal pred l'ęsym. Da sam ga v'idel, bì ga sp'otral.
Napr'aj se v g'ače.*

sr'atj

‘obavljati veliku nuždu’: *Idj v'ę sr'at ka n'aš m'oral v 'altubusų trp'etj; Pyc'okaj me. Idem p'rvu sr'at pak 'unda kr'enemu ka n'am pü p'otu m'oral 'itj.*

Idj na z'ahut sr'at, a n'ę pü gr'unty. (Zahod je najčešće bio kod gnojišta, a mnogima se, posebno noću, nije daloći do njega, posebice po mraku pa su nuždu obavili odmah blizu ulaza u kuću.)

Zanimljivo je da se vulgarnost i agresivnost, kao i kod glagola *jeb'ati* znatno pojačava upotrebom srednjeg *e* u prezentu tog glagola: *S'ereš!* je puno grublje negoli *S'ereš!*

N.N.-i su dv'q dnj pr'edj nek su 'išli na h'oduć'ašće, n'č n'ikaj j'elj niči p'ilj ka su n'a 'altučušu n'č m'oralj iti niči sr'at niči sc'ot i ka n'adu m'oralj z'ahyda pl'qčati. M'qm su i d'omaj n'ekaj prešp'oralj.

□¹⁴ *sr'ati v'oze* ‘teško obavljati veliku nuždu’ *Zn'qm v'oze s'ereš kaj si t'ak d'ogu v'u tem šekr'čtu!*

‘dosadičati; zanovijetati’: *Prest'anj sr'ati! Py p'ički buš d'obil!*; *K'aj s'ereš!*

‘govoriti protiv koga’: *S'am s'ere pr'otif n'as.*

p'osratj

‘uprljati velikom nuždom’: *P'osralj si s'ega z'ahyda d'uk si m'el sr'ačku; K'aj si st'al v dr'ek? S'č su t'c'ipele p'usr'čne; R'obača t'je p'usr'čna. D'čj si ju presl'čči.* (Kako se donje rublje nije često presvlačilo, takav se problem često pojavljuvao kod stavljanja košulje u hlače i kad je izvirila); *D'čte t'je p'usr'čnu. D'čj ga up'čerj i prem'otaj.*

□ *drž'ati se k'aj p'osranj g'olup*

□ *'Ide k'aj da se p'osral.*

□ *Zl'otna v'čer, p'osranj j'utru.*

‘izbaciti što iz sebe kod velike nužde’: *D'čte je p'uj'elj p'eneza pak ga je p'osralj i s'čje b'ili v r'edu.*

□ *Št'ečka m'ččka l'once t'čre. K'aj p'ut'čre, t'čo p'uz'čre. K'aj p'uz'čre, t'čo p'us'čre.* Vulgarnost u ovoj rugalici pojačana je s rimom s glagolom *p'uz'čči* i otvorenim ‘č koje se javlja jedno za drugim.

‘pokvariti što: *S'č m'oraš p'usr'ati!* *N'ikaj t'č n'čmrem prepust'itij!*

‘ocrniti koga; osramotiti’: *L'efku je n'ekuga ned'čnuga pred ljudm'i p'usr'ati.*

p'osratj se

‘napraviti veliku nuždu’: *N'čsam se v'č p'osral p'or dn'i. S'č sam n'apeti;* *D'čte t'je p'usr'čnu. D'čj ga up'čerj i prem'otaj.*

‘napraviti veliku nuždu bez da se ode na zahod ili drugo prikladno mjesto’: *B'il je p'jan pak se p'osral.*

‘nešto omalovažiti’: *P'osral si se na s'č k'aj smu sk'up pr'čšli. K'ak si t'č m'ogel!*

sp'osratj = p'osratj – veći intenzitet

¹⁴ Znakom □ označuju se frazemi.

T'ak je b'il nal'okanj kaj je s'ëga šekr'ëta sp'osral; Hrëice se s'ë sp'osrale py n'gjži.

sp'osratj se = p'osratj se (jedino ne u značenju ‘napraviti veliku nuždu’ kao stilski neobilježeno) – veći intenzitet: *Sp'osral se py gr'unty.*
Sp'osral se na s'ë k'aj je pr'edj għu'orj.

nasr'ati

‘oerniti koga’: *Št'ø me je t'ø n'asral v s'elij? K'aj v'ë m'isliju v m'ënji?*

n'asratj se

‘napraviti veliku nuždu u velikoj mjeri i na naprikladnom mjestu’: *Št'ø se t'ø*

n'asral na dv'orj?

‘pojaviti se gdje’: *P'ok mi sū b'odu t'u n'asrali dük 'imam n'ajv 'eċċ p'osla!*

z'esratj

‘uprljati činjenjem velike nužde’: *Z'ësral si c'eluga z'ahħuda. K'aj si m'el trċkalicu?*

□ *Št'ø je z'ësral, t'ēn'ek i pyl'iżże!*

‘upropastiti što’: *Z'ësral je s'ë k'aj smu plan 'çrali.*

z'ësratj se

‘uprljati se činjenjem velike nužde’: *N'ajel se gr'aha pak se v'ës z'ësral dük je išel na c'uk; B'il je p'jan pak se v'ës z'ësral.*

‘obrukati se’: *Z'ësral si se pred c'eljim s'eljum.*

'usratj

‘uprljati činjenjem velike nužde’: *'Usral si sī s'ë hl'ače. K'ak m'oreš t'akuf na p'ot?; 'Usral mi je c'elu h'iżu.*

'usratj se

‘napraviti veliku nuždu’: *T'u mi se 'usral pyd l'ësuum! S'è se 'usral v 'altru bussu. B'oże se na c'ugħi pe'l'ati. T'am je j'ë z'ahuyt.*

‘jako se uplašiti’: *'Usral se dük je č'ul kak str 'elqaju. M'qm je št'el d'imu pyb'eċċi; 'Usral se dük sam zam q'hawni prema n'ċemu.*

dr'ek ‘izmet’ (mn. dr'ekj i dr'eka)

St'al sam v dr'ek; S'ë sū dr'eka v k'uhni. Št'ø se t'ø ne z'ul?; P'unu dr'ekj je b'ilu na gr'unty. K'ujkù p'ot je t'ø išel sr'at črez n'qċċ?

Ta je imenica izuzetno česta u frazeologiji:

□ *b'itj na p'otu k'ak k'oñskj dr'ek ‘smetati’*

□ *S'am se s'rdi, dr'ek tị b'ø t'rđi!* (rugalica)

□ *ż'ivetj v s'amum dr'eku*

□ *st'otj k'aj dr'ek na c'esti: K'aj t'u stuji'sh k'aj dr'ek na c'esti. M'eknij se!*

- *St'olnų je na p'otu k'aj k'ogniski dr'ek.*
- *dr'ek na šibici ‘potpuno beskorisno’: D'enes tij je fakult'et dr'ek na šibici.*
N'čega k'oristī ūd t'oga.
- *Dr'eka biš d'obj!*
- *b'itj v (v'elkum) dr'eku ‘biti u nevolji’*
- *l'čepiti se k'aj m'uha na dr'ek: ‘on se l'čepi k'aj m'uha na dr'ek na s'akuga št'erj ne v'aja.*
- *K'aj s'akumy dr'eku t'i m'oraš v'rha ūdgr'isti!*
- *M'isliti je dr'ek zn'ati.*
- *Št'ø se s'rdj, dr'ek my t'rdj!*
- *ft'ikati se v s'akj dr'ek: Pusti ga! N'ej se ft'ikati v s'akj dr'ek!*
- *p'ut'eči k'oga z dr'eka ‘izvući koga iz nevolja’: Pyt'egel ga je z dr'eka, a v'ę ga niči ne p'ozna.*

U komunikaciji s malom djecom upotrebljavaju se eufemizmi *k'akač i k'ukmac*.

dr'ečiti ‘prljati izmetom’: N'ej mi dr'ečiti k'uhni. Z'uj si č'izme v št'erjmj si sn'čžil št'alj.
z(a)dr'ečiti (se) ‘uprljati (se) izmetom’: Zadr'ečil si si c'ipele. D'ę si t'ø st'al?; Ak se zdr'ečiš v št'alj, b'øš se m'oral m'qm presl'čči.

dr'ečen ‘uprljan izmetom’: S'ę 'imaš dr'ečne c'ipele.
dr'ečny (pril.) ‘slabo, mlitavo’: J'økų dr'ečny 'ide t'ø d'elj.

Dr'eksa! ‘uzvik kojim se izriče blago negodovanje’

Zanimljiv je eufemizam *l'ajnu* koji pokriva i ljudski i životinjski izmet, ali također i povraćotinu: *C'ipeł tij je zdr'ečenj. N'egdī si v l'ajnu st'al; M'el sam pr'eveč t'rdj l'ajnu; Pyb'ira l'ajnu k'olj p'unta.* (Nekada nije bilo umjetnog gnojiva pa je izmet bio prava dragocjenost.).
T'ak je v'ęc bet'ežen kaj l'ajnu p'uvr'ača.

Pseći izmet je *brb'ønek*, a mišji *m'išuvjina* (*S'ę je pu n'ojži m'išuvjina.*)

Bogat je i leksik vezan za proljev:
dr'isnūti ‘naglo izbaciti izmet uslijed proljeva’
dr'isčati ‘naglo izbacivati izmet uslijed proljeva’
U značenju ‘proljev’ postoji čak 4 sinonima: *dr'isel, dr'iska, dr'isla, sr'acka*

sc'ati
'mokriti': *Meh'ur mi je prehl'ajen. C'člu n'øč sam 'išel sc'ot.*
V k'ontu idj sc'ot ak tij je z'ima pu n'oči;
Ž'ene se p'uc'eneju d'uk 'ideju sc'ot.
Sp'ila sam č'udaj v'ode pak v'ę st'olnų m'oram 'itj sc'ot.
□ *sc'ati kaj kub'ila ‘obilno mokriti’*
□ *Sc'ot, n'oge pr'ot, sp'ot! ‘blago poticanje djece da odu na spavanje’*

□ *N'əmreš pr'otị v'ətry sc'atị*.

p'oscatị

‘uprljati činjenjem male nužde’
V d'omụ pǔsc'one m'orajụ presl'qčitị.
S'ega p'oda sị p'oscal dük sị išel na k'ontụ sc'ot.
Pušč'im se pak 'idem.
M'orem c'člu n'oč zdrž'atị ka se n'ejdem pǔsc'atị.
P'oscal se je v g'ače.

‘osramotiti koga’

P'oscal ga je pred s'əmị.

p'oscatị se

‘pomokriti se’
□ *pǔsc'atị se үd sm'čha*

'uscatị

‘uprljati činjenjem male nužde’
S'ę sị je hl'ače 'uscal. K'ak t'akuf m'ore 'itị na p'ot!

'uscatị se

‘pomokriti se na neprikladan način’: *B'il je p'ijan i v'ęs se 'uscal.*
‘uplašiti se’: *'Uskal se үd str'oha dük je išel s'om pü n'oči kre gr'obja.*

z'ęscatị

‘obilno pomokriti što ili koga’: *S'ę št'ińge mị je z'escal dük je pü n'oči h'odal sc'ot; Pij'qnci sị s'ega z'ida z'escalị.*
‘ocrniti koga; osramotiti’: *Z'escal me pred s'əma.*

z'ęscatị se

‘obilno se pomokriti na neprikladno mjesto’: *V'ęs se z'escal; J'qj k'aj se z'escal v g'ače!*
‘jako se uplašiti’: *Z'escal se dük je v'idel k'ak se t'ězn'q b'itị.*

n'ascati

‘izmokriti veću količinu mokraćeć u nešto’: *N'ascal je p'unu k'ontu.*

n'ascatị se

‘pomokriti se u velikoj mjeri’: *K'ujku sam se n'ascal үd t'ułku p'if!*
‘pojaviti se gdje (pej.)’: *K'aj ste se t'u n'ascalị!*
Za mokrenje životinja postoje 2 glagola: jedan za konje (*s'orgatị*) i jedan za krave (*hl'ičvitị*: *Kr'ava r'on 'unda hl'ičví da jü d'oim.*)
U prenesenom značenju ti se glagoli mogu upotrijebiti i u kontekstu ljudskog mokrenja ako je bilo jako intenzivno: *naš'orgatị se*: *M'ore se naš'orgatị t'ak da*

scal'ina t'ęče pr'ęk c'este; T'ak pr'ęk n'oči gl'asnę hl'ęwi vu vedr'icę ka smę se s'i zb'udili.

Glagola kojima se izražava ispuštanje plinova iz crijeva nema puno i nije jako razvijena tvorba riječi s kojima bi se izricala prenesena značenja.

prd'ęti: Naj'ęla sam se gr'aha pak s'am prd'im.

p'rđnütị: N'ešči je p'rđnyl i smrd'ęlu je k'aj vr'ok, a pr'avili smę se k'o da je n'ę n'išt.

nap'rđetị se: J'ęsmę se nap'rđelị ęd gr'aha!

Gлагол *sp'rđetị* se je zanimljiv jer se prefiksom s- postiglo izricanje trenutnosti, većeg intenziteta i svršenosti te radnje. Za taj glagol ne postoji ekvivalent u hrvatskom standardnom jeziku: *K'aj se sp'rđel. Smrd'i ka bij d'olj' opal!*

Imenica *r'it 'stražnjica'* ima vrlo nizak stupanj vulgarnosti (*K'aku v'elky r'it 'ima!; N'ikvu r'it n'ęma; N'ęj si z p'rstı pü r'itị 'itị! T'ę je j'oku g'rdu; K'am d'ovleju ın'ękciję? V r'it.*)

Ta je imenica sastavnica velikog broja frazema:

- p'astị na r'it* ‘jako se iznenaditi’
- N'apši si v r'it!* ‘izraz odbijanja nečeg što nam netko daje nakon dugog nagovaranja’
V'ę si jh n'apši v r'it! V'ęc mị je n'ę tr'e tv'oju p'enezi!
- P'iši me (ga, ju) v r'it!* ‘izraz laganog negodovanja’: *M'i smę si ku'it i na kr'oju p'iši me v r'it!*
- na r'it se s'estị* ‘jako se iznenaditi’: *Na r'it sam se s'el dük sam t'ę ęul.*
- S'amę za sv'oju r'it gled'i.* ‘Samo misli na svoju korist.’
- düb'itị pü r'itị* ‘loše proći’: *N'aši nügümət'ęsi su d'obılı pü r'itị ęd Franc'ozı.*
- küs'uwati r'it komu* ‘jako se kome ulagivati ili pokazivati zahvalnost’: *Vi bij iħ tr'ębalị v r'it küs'uwati, a n'ęka se n'ęcete z n'imi niți spüm 'inatị!*
- v r'it n'ogu düb'itị* ‘biti izbačen iz čega; biti izabran’
- m'ęti rit k'aj dv'ę gr'ahe v r'općek zav'ezane* ‘imati izrazito malu stražnjicu’
- P'ok tị v r'itị frfra!* ‘izraz negodovanja kad je netko nemiran ili se meškolji’
- Idi v k'usjnę r'it!* ‘izraz laganog negodovanja’
- nịti v r'it nịti m'imi* ‘nije točno određeno’
- N'ęk 'ide v r'it!* ‘izraz laganog negodovanja’
- l'uftatị si r'it* ‘ljenčariti’
- Pr'ędi tị zgur'i nek v r'it dylet'i.* ‘izraz prijekora maloj djeci kad jedu i usput skaču ili se igraju’
- Akų 'ona ne gęv'ori, unda jı r'it b'rbla.* ‘kritika nečije brbljivosti’
- Zas'ęla se ka je n'ę m'ogla r'it sp'uknütị ze st'olca.* ‘kritika nečijeg dugog zadržavanja u tuđoj kući’

- „K'am 'ideš? V r'it na h'am ka b'ym v'idel k'ak je t'am.“ ‘podrugljiv odgovor na nečiju radoznalost’
- Č'obe sūt tī čerl'ene k'ak m'ajmynuva r'it.
- S'aka r'it d'ojde na šekr'et. ‘Svatko će jednom osjetiti posljedice svojih loših djela.’
- N'ę znam d'ę m'je r'it d'ę m'je gl'ova! ‘U velikom sam poslu.’
- ȳd sv'oje r'it ft'rči j n'ekymu d'atj ‘dati nekom od svojeg siromaštva’
- T'ak l'ažeš ka tī se z r'itj kad'i!
- Zd'igni t'ę deb'elj r'it! □ r'ivati se k'aj r'obača v r'it ‘ulagivati se kome’ □ p'astj na r'it ‘iznenaditi se’ □ B'oļe bītī b'ilj da sī sī jez'ika v r'it p'ur'inyl! ‘Bolje bi ti bilo da si šutio.’
- zl'uftati sī r'it ‘izaći na svježi zrak; maknuti se iz kuće’: *'Idem na španc'* kā sī r'it m'alj zl'uftam.
- m'etj r'it k'aj kr'ušnū p'eč
- m'isliti s'amj na sv'oju r'it ‘misliti samo o svojim potrebama’
- N'ę znam d'ę m'je r'it, d'ę m'je gl'ova.
- 'On je n'ē sv'oje r'itj g'azda. (kritika nekom tko previše jede)
- V'ę tī b'o na r'itj kr'una zr'osla! (Kaže se nekom kome smo na silu udovoljili.)
- V'ę m'je se m'oreš v r'it naph'atj!
- S'ę zajeb'ovje k'aj da 'ima r'it i gl'ova.
- D'om tīj'ę p'ü r'itj t'ak ka se b'os č'ohjal!
- 'Ima v'ęč v r'itj negu v gl'ovi.
- L'efkū se p'ü t'uži r'itj sm'icati.
- Zd'igni t'ę deb'elj rit! N'ej s'am sed'etj! ‘izraz negodovanja zbog nečije lijnosti’
- Na v r'it n'j m'imy!
- Dv'ajstj p'et na r'it d'yb'iš! ‘izraz laganog negodovanja’
- r'it sī č'ohlatj ‘besposličariti’: *Dyk m'i d'č'elamj, 'on sī r'it č'ohla.*

Vulgarizmi koji nisu vezani uz spolnost:

Od vulgarizama koji nisu vezani za spolnost u govoru Preloga čest je glagol *c'rkatj* u značenju ‘spavati’, a dolazi u kontekstu kritike lijnosti i pasivnosti: *C'rka p'ü c'če dn'eve; Dyk 'on c'rka, j'ę se t'u m'oc'jm.*

Glagol *crk'ovati* ‘ugibati’ i *c'rknuti* ‘uginuti’ ako se upotrebljavaju za ljude izraziti su vulgarizmi: *S'om b'us crk'oval! B'os i t'i fc'rkel! N'aš zanav'čk!* U kontekstu životinja to nije vulgarizam. Može se koristiti i u značenju ‘prestati biti u funkciji čega; prestati raditi’ i tada je to blagi vulgarizam: *Fc'rklj je n'ivu priyat'elstu; Altu m'je fc'rkel na c'estj.*

Prefiksacijom glagola *c'rknuti* s prefiksom -v ne dobije se novo značenje, a za razliku od glagola koji se odnose na probavu, prefiksacijom se ne povećava vulgarnost, dapače, čak se u nekoj mjeri i smanjuje.

Postoji i vulgarizam vezan uz jelo: *žr'etj* ‘opijati se’, *puzr'etj* ‘puno pojesti’, *puz'irati* ‘proždirati’, *utzer'os* ‘pijanica’

2.2. Vulgarnosti

Vulgarnosti bi bile rečenice s opscenim sadržajem, najčešće s jednim ili više vulgarizama, ali ne nužno jer može biti riječ ili o eliptičnoj rečenici (*N'egda su m'os̄ i ž'ena n'ē v'idli j'an dr'uguga g'ole, a v'ē pak je nūrm'alnu ka ž'ene j'ašeju m'uške ili si č'ak l'ižeju j'an dr'ugum; T'ō bi se d'ola i puđ p'azuhu ak n'ikak dr'ugač; D'obra i pu pl'ofti pu'b'ere*,¹⁵ *Niti z m'etlum bì ju n'ej!; č'ohla si pu c'če dn'eve.*) ili o eufemizmu (*Pr'čk n'e je pr'ęšlu p'ol s'ela*.)

Većina autora u dosadašnjim radovima uglavnom koristi termin psovka koji isprepliće bez ikakve metodološke razrade s pojmovima „vulgarizam, vulgarnost, prostota, kletva, pogrda...

Podjela vulgarnosti

Podjela koju predlažemo u ozračju je Austinove teorije govornih činova. Vulgarnosti (iako ih Austin ne spominje) su za nas performativni iskazi – iskazi kojima se nešto čini, kojima se djeluje, koji ne podliježu mjerilima istinosnih vrijednosti, nego mjerilima posrećenosti, prikladnosti i uspješnosti izvedbe – za razliku od konstatičnih iskaza. Za razliku od konstatična što podliježu kriteriju istinitosti i lažnosti, performativi se određuju kao posrećeni, odnosno neposrećeni. Austin navodi konkretan oblik performativa na primjeru vjenčanja: govornim činovima koji tijekom obreda izgovaraju mlađenka i mladoženja ne prenosi se niti se opisuje ono što se događa na vjenčanju, nego se samo obavlja čin vjenčanja. Osim vjenčanja, primjeri klasičnih performativa su krštenje, imenovanje broda, oklada..., a zajedničko svima njima jest da ne izvještavaju o učinjenoj radnji, nego stanovitu radnju oblikuju.

Podjeli govornih činova nisu nimalo jednostavne, a to kaže i Austin u svojoj podjeli performativa gdje analizira kakav učinak, tj. kakvu ilokuciju ili perlokuciju¹⁶ performativi imaju na sugovornika¹⁷ „Otpočetka bi nam trebalo biti

¹⁵ Stravstvena i u spolnom odnosu aktivna žena lako ostane u drugom stanju jer „u sebe pokupi“ i ono što je ostalo po plahti.

¹⁶ Prema teoriji govornih činova, ilokucijski čin temelji se na konvencionalnim pretpostavkama o ciljevima izričaja i konteksta u kojem nastaje. Primjerice, učinak rečenice *Dajem vam otkaz*. izgovorene pod određenim okolnostima jeste promjena položaja sugovornika s obzirom na zaposlenost, tj. gubitak posla. Perlokucijski čin odnosi se na učinke koji nisu ograničeni konvencionalnim tumačenjem izrečenoga ili namjerom govornika. Primjerice, učinak rečenice *Dajem vam otkaz*, izgovorene pod određenim okolnostima, osim gubitka posla može u sugovornika izazvati potištenost ili pak osjećaj oslobođenja od posla koji mrzi, što nije dio konvencionalno očekivanoga učinka ilokucijskoga čina.

»Prvo smo razabrali skupinu stvari koje činimo u kazivanju nečega, koje smo sve skupa saželi rekvaviši da izvodimo lokucijski čin, koji je ugrubo ekvivalentan izricanju neke rečenice s nekim smislom i referencijom, a to je pak ugrubo ekvivalentno „značenju“ u tradicionalnom smislu. Drugo, rekli smo također da izvodimo *ilokucijske činove* poput obaveštanja, naredivanja, upozoravanja, jamčenja itd., tj. iskaze koji imaju neku (konvencionalnu) snagu. Treće, možemo također izvoditi *perlokucijske činove* – to je ono do čega dovodimo ili što postižemo s kazivanjem nečeg, poput privoljavanja, uvjerenjavanja, odvraćanja, pa čak i, recimo, iznenadivanja ili obmanjivanja.« Austin 2014: 79

¹⁷ »**Verdiktivi** se sastoje od donošenja nekog pravorijeka, službenog ili neslužbenog, na temelju dokaza ili razloga kao što su vrijednost ili činjenica, ako su one međusobno uopće razlučive... **Egzercitiv** je donošenje odluke u korist ili protiv nekog tijeka radnje ili njegov zagovor. To je odluka da nešto treba

jasno da i dalje ostaju velike mogućnosti rubnih ili nezgrapnih slučajeva ili preklapanja.¹⁸ Za svaku od pet navedenih temeljnih kategorija daje primjere preklapanja s ostalima, a posljednja dva razreda smatra krajnje najproblematičnijima.

Tako i mi analiziramo kakav učinak i kakvu ilokuciju ili perlokuciju govornikova vulgarnost ima na sugovornika. U našoj podjeli vulgarnosti temeljno je načelo to da ista jedinica može biti u više kategorija, ovisno o tome koja je bila komunikacijska namjera govornika.

Predloženu podjelu vulgarnosti ne smatramo konačnom, već je prepuštamo daljnoj razradi.

2.2.1. Psovka je vulgarnost koja u sebi mora sadržavati 3 elementa:

- a) vulgarizam¹⁹
- b) upućenost sugovorniku u direktnoj komunikaciji
- c) namjera moralnog povređivanja sugovornika²⁰

Ako izostane bilo koji od tri nabrojana elementa ne možemo govoriti o psovci. Ako nedostaje vulgarizam (*B'oje da si se n'č r'odil k'ak si b'čdasti!*), onda se radi samo u uvredi, a ako nema namjere upućenosti sugovorniku u direktnoj komunikaciji (*J'ebem j'q ----u m'ater k'aj je napr'aj z d'ržave!*) ili namjere moralnog povređivanja sugovornika (*K'ak si prij'atelj, j'ebem tị m'ater, n'čsmu se v'čč d'ogu v'idli! Idemų si n'čkaj sp'ijemų.*) riječ je samo o vulgarnosti.

Psovka je najčešće upućena kao seksualno nasilje prema a) najbližim ženskim srodnicima sugovornika: majci i sestri (zanimljivo je da nije zabilježeno da je upućena kćerima sugovornika)²¹ b) govornikovim religioznim svetinjama c) prema govorniku samom.

Ovdje nećemo navoditi primjere psovaka jer one su dobro poznate i ne izriču ništa osobito zanimljivo osim onog što smo rekli u samoj definiciji psovke, a to je da psovač grubo nasrće na moralni integritet sugovornika, a uzrok i kontekst nije važan za naše istraživanje. Originalnija je jedino ova:
□ *P'izda tị m'ateriňa št'era te sk'otila i na št'irj n'oge p'ust'qvila!*

---

biti tako, za razliku od prosudbe da to jest tako... **Komisivima** je jedina svrha obvezati govornika na neki tijek radnje... **Behabitivi** uključuju pojam reakcije na tuđe ponašanje i životne okolnosti te stavove i izražavanje stavova prema nečijem prošlom ponašanju ili predstojećem ponašanju... **Ekspozitivi** se upotrebljavaju u činovima izlaganja, uključujući izražavanje mišljenja, vođenje rasprave te razjašnjavanje pojedinih upotreba riječi i referencija. (Austin 2014: 108-114.)

¹⁸ Austin 2014, 70-74.

¹⁹ „Po svoj prilici zbog društvene neprihvatljivosti mnogih psovačkih izraza oni (vulgarizmi, op. a.) u psovka mogu biti zamijenjeni (vrlo često po kriteriju fonijske sličnosti ili tek istog početnog slova), pa u konačnici i ispušteni.“ (Badurina-Pranjković 2014: 232)

U vrlo rijetkim primjerima, kao što je *Majku ti....!* izostavljen je glagol, no u psovci umjesto govorom on je izražen jakom agresivnošću i gestikulacijom pa možemo reći i da nije stvarno izostavljen i da takvi primjeri nisu u nesuglasju s našom definicijom.

²⁰ Pranjković i Badurina uvredu sugovornika smatraju tek jednom od mogućih funkcija psovke (Badurina-Pranjković 2014: 233). Užarević kaže da je »relativno malo onih psovki koje istinski vrijedaju, ponizuju ili uništavaju.« (Užarević 2012: 182).

²¹ Razlozi za to mogu biti sljedeći: a) majka je čovjeku najveća svetinja, a sigurno je ima b) moguće je da govornik nema kćer, ali čak i da je ima, velika je šansa da je maloljetna i najgori psovač bi imao nekakvih prohibicija prema toj činjenici. Za sestruru, ako je sugovornik ima, za pretpostaviti je da je ipak primjereni godina.

2.2.2. Kritika ili izvrgavanje ruglu različitih društvenih pojavnosti ili djelovanja konkretnih osoba

a) kritika ili izvrgavanje ruglu različitih društvenih pojavnosti ili djelovanja konkretnih osoba vezanih uz tzv. »seksualnu revoluciju«, a koje govornik smatra negativnima ili neprimjerenima

V'ęć si p'uce d'imy p'ęlaję d'ęcke, zakl'ęneję se v's'obę i j'ębeję dęk si ji j'apa i m'ama d'omaj. Pa k'am t'ę sv'ęt 'ide?

N'ęt mę je št'ela d'ati jeb'ati pak ję je st'aj.

Na m'aturalnę d'ęnes d'ęca 'ideję ka se drug 'ęraję i j'ębeję.

F'ukatı se m'oreję, a d'ęlatı n'ę znaju.

D'ęnes v'ęć p'unę 'osnūvnąšk' olęc p'uśi, a n'ęsterni č'ak i f'ukaję. K'am je t'ę sv'ęt d'ośel? Št'ę ih ędg'oję? V'ęć im n'ęti v c'irkvi n'ikaj ne g'uv'orję pak d'ęlaję k'aj 'očeję.

Z t'ęma filmimy d'ę su g'olj i d'ę se s'am f'ukaję sablažni 'ov'leję ml'ode.

Sl'abę je t'ę d'ęnes kršč'ónstvu. Sk'orym se s'i j'ębeję m'akar su n'ęuż'ejeni, a r'ętkę št'ę 'ima v'ęć d'ęce.

G'lumiča m'ora p'rwy ępk'ozatı c'ucy, 'unda dęb'i b'olše 'ulęge.

Dęk je b'ila n'epużnata gl'umiča, k'ajk'ojem režis'erę je d'ola p'ičkų ka dęb'i 'ulęgu, a v'ę g'uv'orj da su je s'il'ovali.

N'ę se sm'etj jeb'ati pr'ędi nek su ęż'ęni. D'ęckę b'rne škrł'oka, a p'uca ęst'one s'oma.

„K'aj pak je t'ę kvr'ogę p'artner? „ - p'ital je N.N. „P'artneri su t'ę oni št'eri se f'ukaję, a n'ęsu ęż'ejeni.“ - ębj'asnili mę je X.X.

L'efkę je t'ęma gl'umičama, gl'umičma, p'yl'it'ičarjma, pev'ęciema...k'urvatı se ze s'ędemdeset l'ęt. T'ę su s'i nezd'ęlanı. Sır'ot'jna je v'ęć z s'ęzdeset p'otpunu za n'ięt, a k'amylı za jeb'ačinu.

D'ęnes se k'urck'ozice v'ęć t'ržiję v'običnjem z'odrugama. N'ęgda se t'ę s'am v apyt'ękaj m'oglı k'upiťi. K'am t'ę sv'ęt 'ide?

V'ęć i n'ęsterni svečen'ikj g'uv'orję da m'isliji na jeb'ačinu je n'ęt gr'ęh. K'am t'ę sv'ęt 'ide?

T'ak kr'otkę k'iklü n'osiję ka jm se p'izde v'idiję.

T'ak t'ęnke hl'ače d'ęnes p'uce n'osiję ka jm se p'izda v'un p'ozna.

D'ęnes p'uce n'osiję zdr'opane hl'ače, i t'ak ka jm se c'ęli k'ym'odı k'oze v'idiję. Sv'ęt 'ide v p'ičkų m'aterinu!

b) kritika ili izvrgavanje ruglu različitih društvenih pojavnosti ili djelovanja konkretnih osoba, a koji nisu vezani uz spolnost

Nav'ęt zas'ere s'ę k'aj se dęg'uv'orjmo.

Pr'odal je z'ęmliu i za č'as je 'uspel sp'ičkatı s'ę p'eneze.

T'ę p'osra bi se na m'ene p'ust'ov'ala!

Zac'ucal je s'ę kaj je m'el i v'ę se p'ut'oca ęd n'ęmila dę n'ędraha.

T'ak me d'ogę zajeb'oval k'aj sam ga na kr'oję m'oral up'izditi.

C'ęli sv'ęt 'ide v p'ičkų m'aterinu! P'yl'it'ičarj m'isliję da b'udę zanav'ęt m'oglı kr'astj, alj i t'omu b'ę fl'ętnu d'ośel kr'aj.

2.2.3. ohrabrvanje: *J'ebem m' m'ater, pak n'je s'ę g'otuvu. D'ę
pr'obaj išče j'anput. M'oreš t'i t'ę.*

2.2.4. zakletva ili vrlo emotivno potvrđivanje: *Prije bi pug'ębel
sv'oju m'ater negu bi m' džzv'olil ka t'ę napr'ovu!*

2.2.5. erotska naracija:

Za razliku od kategorije opisane u 2.2.2., ovde je cilj sudionika u takvoj komunikaciji (najčešće muških) podsticanje erotskih maštarija bez moraliziranja.

*Je je j'ę? J'ę ju je. 'Jesu li imali spolne odnose? Jesu.'*²²

V t'ęm f'ilmu se s'am j'ębeju. 'Opče ga n'ę r'adie.

Vel'i da je na m'oru j'ębel Švab'ice.

V Ljubl'anu je j'ę k'inu d'ę prikaž'uvjeju f'ilme d'ę se f'ukaju. S'ę se v'idi. (Tako su se došaptavali mladići krajem osamdesetih godina. U Ljubljani blizu željezničkog kolodvora krajem osamdesetih bilo je kino „Sloga“, prvo koje je prikazivalo pornografske filmove u Jugoslaviji. Pornografija nekada nije bila raširena i „normalna“ pojava kao danas.)

*D'ęk je ml'oda d'ošla k r'onu m'či vj'utru p'osle sv'ati, s'i m'uški su ju v c'irkvi
gl'edalj k'ak h'oda i zamisl'ovali sv'ašta. Guvur'ili su da se m'ore puzn'ati pu
h'odu da se puf'ukala.*

V'ęć su se 'onu j'ę puf'ukali.

C'uca jm se m'om nas'aftala d'ęk su v'idle z k'akujm je 'altym d'ošel.

*D'ęk zgl'edaju N.N.-a, k'aj št'erima se c'uca uznoji, a da n'ęma p'eneze, niči
j'ana bi ga n'ęj št'ela pugl'ędati!*

*T'e št'ere 'ideju k m'či su t'ek jebežl'ive. Pr'aviju se sv'ete ka nar'ojcayu m'uške.
Š'ęf se v skladisti j'ębel z r'adnicum i k'urac m' je 'ostal zav'ezani. M'orala je
č'ak d'oji i h'itna p'omuč.*

*V N'emački sam v'idel da v n'ekvym duč'anu t'ržiju el'ektrične k'urce. T'akj
m'uški n'adu v'ęć niči tr'e!*

*D'ęk je n'ekva gr'upa pugl'ęvala „F'afala si m'i t'i, f'ala t'i.“, j'ę sam m'islil da
su t'o n'ote za gl'azbeni.*

V M'ažarsku st'ori d'ęčki 'ideju na jeb'aču.

N.N. v'ęć s'igurnu n'ęmre jeb'ati. K'ak je 'unda t'ę ml'oda št'ela za n'ęga 'iti?

V M'ažarsku 'ide na f'uk.

'Imam l'upaše s'rca i d'igaše k'urca.

Pu c'uci t'i b'oha t'ona! (rugalica)

2.2.6. ugodno iznenadenje

Pr'ęstvurij n'ęgdj! Pak d'ę si t'ę n'ašel.

D'ę si, p'izda t'i m'aterjna! Si žif. D'ogu sam te n'ę v'idel!

T'i b'okca! Pak l'ępu si t'i t'ę zasl'užil.

²² Izvrstan primjer kako se s malo fonema može izraziti cijeli dijalog.

2.2.5. neugodno iznenadenje

Kr'ucifiks! K'ak sam srd'ita!
J'ebute, pa k'aj t'ø d'elaš!
Tsyr'at B'ogarat, pak k'aj se t'ø pr'ipetilu!

2.2.6. blagi prijekor:

Idi l'epo u r'it!
Vr'it kqb'ilnū! Vr'ok te sk'elil! Vr'ok tij j'ebi m'ater!
□ Prestv'orij m'ater!
□ J'esen tij r'epu!
J'esen juj! J'ę me zaj'ebala!
P'iksa tij m'aka!
Tij b'osara!

2.2.7. oštri prijekor

S'ę si sp'osral k'aj smu št'elj d'elati.
Kr'istuša tij tu'ojeaga!
N'orc B'oguf!
M'oreš se j'ebati z t'ém!
N'ej b'itj k'urva! D'rži se d'oguvura.
N'ej b'itj p'icka!
J'ebal tij vr'ok t'ø g'rdy l'ampu!
□ N'orc B'oguf! (blaga psovka)
S'ame p'izdarije d'elaš. D'ęj se sm'irj.

Zanimljivo je da se u vulgarnostima odnosni pridjev od imenice *B'ok* koristi nastavak *-uf*, a u pobožnim izrazima nastavak *-ji*: *M'ajka B'ožja; s'akj B'ožji d'ęn*

2.2.8. odbijanje:

M'oreš se j'ebati z t'ém!
Pul'itičari se m'oreju j'ebati! V'ec n'em gl'asat!
P'icke m'aterinu b'ym t'ø napr'aj!
K'aj d'elaš? Gr'obam d'ę sam se p'osral. (ironičan odgovor na nečiju radoznalost)

2.2.9. frustracija (nemoć):

Dyk'určili mij se v'ec z t'ém b'avijti.
J'ebel me c'čluga živ'ota!
Š'čf me j'ebi na p'oslu.
Zaj'ebel me je za p'unu pen'es.
S'ę mij je v'ec dypl'izdilu. D'ost mij je s'ęga.
Dyk me tr'ebal, sam my d'ober b'il, a v'ę me sp'ičkal da my v'ec ne tr'ebam.
□ P'un mij je k'urac s'ęga!

2.2.10. prijetnja:

- B'qš se t'i t'am sp'osral!
P'ym'alj me respičž'uvješ! Prest'anj!
□ P'ic̄kų tị p'yt'ere! (prijetnja upućena muškoj osobi)
□ N'abijem te na k'urac!
□ B'qš t'oču sr'al dük te pr'imem!*

2.2.11. ruganje nečijoj lošoj situaciji ili izražavanje zluradosti

- J'ęsų ga sp'ic̄kalj na p'oslų!
Sp'osral se z t'ém kaj je 'iskal p'eneze.
B'il je p'jan pak se v'ęs z'ęsral.
Sp'osral se ęd str'oha.
T'ęje n'ę n'igd'or p'ic̄kų v'idel!*

2.2.12. ekspresivnost (intenzifikacija) značenja

- P'usti ga. T'o tị je zaj'ębanj č'ovjek!
Š'ęf my je j'ębeni.
□ za c'ućinu dl'akų ‘jedva’: Za c'ućinu dl'akų sam st'igel na c'uk; Za c'ućinu dl'akų me je 'al'ty štr'ęjfal.
□ K'ilavųm k'urcų i dl'aka sm'eta!*

U nekim se radovima o ovoj temi spominju i kletve, no one ne mogu biti predmet našeg istraživanja jer ne sadrže vulgarizme i upućene su višim silima radi namirenja imaginarnе pravde – ne radi se ni o kakvoj opscenosti ili nepristojnosti. U kajkavskom narječju ne postoji glagol *psovati*, već samo glagol *kleti* koji pokriva značenje koje ima glagol *psovati* u standardnom jeziku²³ (*C'ęli d'ęn je kl'el B'oga; Z t'e h'že se s'am č'uje kl'etva p'ę c'ęle dn'eve.*) dok za značenje koje ima glagol *kleti* u standardnom jeziku nema odgovarajućeg glagola iako kletve postoje (*Str'ęla te B'ožja l'upila! G/uta te v'udrila!* ‘Udarila te moždana kap!', *B'ic̄ B'oži te fl'opil!*).

Zaključak

Začuđuje činjenica da u jezičnofilozofskim promišljanjima psovki, kao upravo oglednom primjeru fenomena isključivo društvene interakcije, odnosa među sugovornicima i djelovanja jezikom, nije dodijeljeno mjesto kakvo joj pripada. Osim toga možemo postaviti i pitanje kako psovku pomiriti s klasičnom jezičnofilozofskom definicijom komunikacije kao konstrukcije društvene interakcije, posebice ako uzmemu u obzir neke njezine realizacije u kojima ona označava upravo suprotnost, dakle destrukciju društvene interakcije.

²³ Pred 40 godina bila je popularna pjesma *Ne kuni me majko* koju je izvodio pokojni Ljubiša Stojanović, poznatiji po nadimku *Louis*. Sjećam se da je većina mojih sumještana mislila da u pjesmi majka psuje sina i bilo im je to jako čudno. Naprsto su svi glagol *kleti* povezivali sa značenjem glagola *psovati*.

Literatura

- John Langshaw AUSTIN: *Kako djelovati riječima*, Zagreb 2014.: Disput
- Lada BADURINA–Ivo PRANJKOVIĆ: Jezična i pragmatična obilježja psovke, *Romanoslavica vol. LII, nr. 2*, Bukurešt, 2015. str. 227–233.
- Duro BLAŽEKA: *Rječnik preloške skupine međimurskog dijaleka*. Zagreb: Učiteljski fakultet u Zagrebu, 2018.
- Emma BYRNE: *Suearing is Good for You: The Amazing Science of Bad Language*. London. Profile Books Ltd., 2017.
- Sigmund FREUD: On the psychical mechanism of hysterical phenomena, u: *The Standard Edition of the Complete Psychological Works of Sigmund Freud*, New York: W. W. Norton & Company, 2010. str. 287–298.
- Ignacije GAVRAN: *Bludna psovka: povijesno-psihološka studija*. Sarajevo: Udruženje katoličkih svećenika Narodne Republike Bosne i Hercegovine, 1962.
- Igor GOSTI: Bogoslav Šulek, otac hrvatskoga znanstvenoga nazivlja. *Radovi Leksikografskoga zavoda „Miroslav Krleža“*, Razdrio za leksikografiju, enciklopediku i informatiku, Zagreb 1996, str. 9–58.
- Tomislav LADAN: Jezični tabu. *Ta kritika*. Matica Hrvatska, Zagreb 1970, str. 287–333.
- Radovan LUČIĆ: Kako to tamo psuju? Vulgarizmi u hrvatskom i nizozemskom: jedan slučaj „lažnih neprijatelja“, izlaganje održano na znanstvenome skupu HDPL-a 2014. Višejezičnost kao predmet multidisciplinarnih istraživanja; rad dostupan na:
<https://www.google.hr/webhp?sourceid=chrome-instant&ion=1&espv=2&ie=UTF-8#q=Radovan+Lu%C4%8D%C4%87+kako+to+tamo+psuju+HDPL>
[file:///C:/Users/UFZG/Downloads/kako-to-tamo-psuju%20\(3\).pdf](file:///C:/Users/UFZG/Downloads/kako-to-tamo-psuju%20(3).pdf)
- Špiro MARASOVIĆ: Sociološki vid psovke. *Crkva u svijetu*, 24 (1), Split 1989., str. 34–47.
- Richard MARYNČÁK: *Stručné dějiny nadávek a sprostých slov*. Praha 2007.: KMA
- Pavao MIKIĆ; Mirjana PEHAR; Marijan MIKIĆ: *Psovka u hrvatskome i njemačkome jeziku*. Mostar, Ziral, 1999.
- Pavel PILCH: *Psovka u hrvatskome i češkome jeziku*. Završni rad. Brno: Masarykovo sveučilište u Brnu. 2011.
- Ivo PRANJKOVIĆ: Vulgarizmi i psovke. U: I. Pranjković (ur.). *Ogledi o jezičnoj pravilnosti*, Disput, Zagreb 2010., str. 115–118.
- Stana RISTIĆ: Diskurs psovki u srpskom jeziku, u Vera Vasić (ur.). *Diskurs i diskursi*. Novi Sad: Filozofski fakultet Univerziteta u Novom Sadu. 2010. str. 195–213.
- Josip UŽAREVIĆ: Fenomenologija psovke. *Republika* 5-6, Zagreb 1999., str. 187–200.

Sažetak

VULGARIZMI I VULGARNOSTI U GOVORU PRELOGA

Autori su iz bogatog korpusa Rječnika preloške skupine govora (Blažeka 2018.) izdvojili opsceno-vulgarni sloj: i onaj koji sadržava vulgarizme i onaj koji je opscenog sadržaja, a bez upotrebe vulgarizama. Izdvojeni jezični sloj dijele po kriterijima pragmatičkih funkcija koje on ima u komunikaciji. Najveći dio kategorija odnosi se na kritiku ili izvrgavanje ruglu različitih društvenih pojavnosti ili djelovanja konkretnih osoba te kritiku ili izvrgavanje ruglu različitih društvenih pojavnosti ili djelovanja konkretnih osoba vezanih uz tzv. »seksualnu revoluciju«, a koje govornik smatra negativnima ili neprimjerenima.

Ključne riječi: vulgarizmi, Rječnik Preloga, pragmatičke funkcije, kritika društvenih pojava

Abstarct

VULGAR EXPRESSIONS AND VULGARISM IN THE SPEECH OF PRELOG

The authors have singled out the obscene-vulgar layer from the rich corpus of the Dictionary of the Prelog Group of Speeches (Blažeka 2018): both the one containing vulgar expressions and the one with obscene content, but without the use of vulgar expressions. The separated language layer is divided according to the criteria of pragmatic functions it has in communication. Most of the categories refer to criticism or ridicule of various social phenomena or actions of specific persons, and criticism or ridicule of various social phenomena or actions of specific persons related to the so-called "sexual revolution", which the speaker considers negative or inappropriate.

Key words: *vulgar expressions, Dictionary of the Speech of Prelog, pragmatic functions, criticism of social phenomena*